

РЕШЕНИЕ

№ 3011

гр. София, 06.10.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.09.2010 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Деница Митрова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Кръстева, като разгледа дело номер **3988** по описа за **2010** година докладвано от съдия Милена Славейкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно процесуалния кодекс (АПК) вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на „С. К.” ООД със седалище и адрес на управление гр.С., жк „М 1”, бл.75, вх.5, ап.113, ЕИК * срещу РЕШЕНИЕ от 29.04.2010 г. постановено по нахд № 3984 по описа за 2004 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, Наказателно отделение, 1-ви състав в частта, с която е изменено наказателно постановление (НП) № К-19427 от 14.11.2007 г., издадено от главния директор на Главна дирекция „Контрол на пазара” в Комисията за З. на П. в частта относно размера на имуществената санкция, като същата е намалена от 1000 лв. на 500 лв. Касаторът сочи, че решението е постановено в нарушение на закона – отменително основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от Наказателно-процесуалния кодекс (НПК), поради неправилно приложение на института на абсолютната погасителна давност. Моли решението да бъде отменено и да бъде постановено друго, с което да бъде оставено в сила наказателното постановление.

Ответникът К. за 3. на П. не взема становище по касационната жалба.

Представителят на С градска прокуратура е изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество, касационната жалба е основателна. Съгласно разпоредбата на чл. 11 от ЗАНН относно обстоятелствата, изключващи отговорността, се прилагат разпоредбите на общата част на Наказателния кодекс (НК), доколкото ЗАНН не предвижда друго. Относно давността за погасяване на административно-наказателното преследване ЗАНН не съдържа разпоредби, поради което приложение намират съответните текстове на чл. 80 и чл. 81 от НК. Съгласно чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК вр. с чл. 11 от ЗАНН административно-наказателното преследване се изключва по давност, когато то не е възбудено в продължение на две години. Действително с измененията на НК, публикувани в Държавен вестник бр. 26 от 04.04.2010 г. е изменен давностния срок по чл.80, ал.1, т.5 НК от две на три години. Касае се за материално правна норма и институт, като с оглед разпоредбата на чл.3, ал.2 ЗАНН следва да бъде приложена по-благоприятната за нарушителя разпоредба – давностния срок от 2 години по чл.80, ал.1, т.5 НК преди измененията в Д.в. бр.26/10 г. Предвид чл. 81, ал. 2 от НК вр. с чл. 11 от ЗАНН давността се прекъсва с всяко действие на надлежните органи, предприето за преследване спрямо лицето, срещу което е насочено преследването, но съгласно чл. 81, ал. 3 от НК, независимо от спирането или прекъсването на давността наказателното преследване се изключва, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора срока, предвиден в чл. 80 от НК. Наличието на специалната норма на чл. 34 от ЗАНН, уреждаща случаите, в които административно-наказателно производство не би следвало да се образува, а образуваното такова да се прекрати, не изключва прилагането в общия случай на срока на абсолютната давност по чл.81, ал. 3 от НК.

В настоящия случай, предвид извършването на административното нарушение на 29.08.07 г. (чрез бездействие, констатирано в хода на проверка) към датата на последното заседание по делото пред касационната инстанция – 17.09.2010 г., предвиденият в закона тригодишен давностен срок е изтекъл. С неговото изтичане се изключва

административно-наказателното преследване, което включва правомощието на държавата да възбуди административно-наказателен процес срещу дееца и да му наложи административно наказание. С обжалваната част на съдебното решение районният съдия е изменил наказателното постановление. Макар и постановено изцяло в съответствие с материално правните норми, при липса на процесуални нарушения и в съответствие със събраните по делото доказателства, обжалваното решение следва да бъде отменено. Без районният съдия да е допуснал касационни основания с оглед изтеклата абсолютна погасителна давност за административно наказателно преследване обжалваното решение следва да бъде отменено в обжалваната част.

По същество на спора и с оглед правомощията на касационната инстанция по същество на спора съобразно чл.222 АПК обжалваното наказателно постановление следва да бъде отменено. Доколкото касационната инстанция не прилага НПК съдът намира, че след отмяната на НП административно наказателното производство *не* следва да бъде прекратено. Същото ще завърши с влязло в сила съдебно решение по отмяната на наказателното постановление.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 1 от АПК вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, вр. с чл. 81, ал. 2 от НК вр. с чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК вр. с чл. 11 от ЗАНН, Административен съд С.-град, II-ри касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ съдебно решение от 29.04.2010 г. постановено по нахд № 3984 по описа за 2009 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, Наказателно отделение, 1-ви състав в частта, с която е изменено наказателно постановление № К-19427 от 14.11.2007 г., издадено от главния директор на Главна дирекция „Контрол на пазара” в Комисията за З. на П. относно наложената на „С. К.” ООД имуществена санкция на основание чл.221 от ЗЗП за нарушение на чл.120 ЗЗП от 1000 лв. на 500 лв. и вместо него

ОТМЕНЯ наказателно постановление № К-19427 от 14.11.2007 г., издадено от главния директор на Главна дирекция „Контрол на пазара” в Комисията за З. на П. в частта, с която на основание чл.221 ЗЗП на „С. К.” ООД е наложена имуществена санкция в размер на 1000 лв. за нарушение на чл.120 ЗЗП.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:
2.

ЧЛЕНОВЕ: 1.